

Småkrav - Letland

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?
 - 1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser
 - 1.2 Anvendelse af proceduren
 - 1.3 Blanketter
 - 1.4 Retlig bistand
 - 1.5 Regler for bevisoptagelse
 - 1.6 Skriftlig procedure
 - 1.7 Dommens indhold
 - 1.8 Refusion af udgifter
 - 1.9 Klagemulighed

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

I Letland er der adgang til særlige småkravsprocedurer, når kravet omhandler inddrivelse af penge eller inddrivelse af underholdsbidrag, og kravets samlede værdi ikke overstiger 2 100 EUR.

Småkrav er reguleret i civilretsplejelovens kapitel 30³: artikel 250¹⁸ – 250²⁷, og kapitel 54¹: artikel 449¹-449¹².

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Småkravsprocedurer finder kun anvendelse på krav vedrørende inddrivelse af penge og krav vedrørende inddrivelse af underholdsbidrag (civilretsplejelovens artikel 35, stk. 1, nr. 1 og 3).

I sager om småkrav må hovedstolen eller, såfremt det drejer sig om et krav vedrørende inddrivelse af underholdsbidrag, de samlede betalinger ikke overstige 2 100 EUR på den dag, hvor kravet indgives. Når det drejer sig om krav vedrørende inddrivelse af underholdsbidrag, gælder loftet det samlede beløb for hvert enkelt barn, og det samlede beløb er det beløb, der i alt skal betales inden for et år.

Den nationale lovgivnings bestemmelser om småkrav finder ikke anvendelse på småkravsproceduren i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [861/2007](#) af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure, undtagen for så vidt angår appelproceduren vedrørende afgørelser truffet af retten i første instans. Grænseoverskridende krav vedrørende inddrivelse af underholdsbidrag i EU er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. [4/2009](#) af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelse og samarbejde vedrørende underholdspagt.

Den statsafgift (*valsts nodeva*), der skal betales for at indgive en anmodning, udgør 15 % af sagens værdi, dog minimum 71,41 EUR. Der skal ikke betales statsafgift i sager, der omhandler krav vedrørende inddrivelse af underholdsbidrag til børn eller en forælder.

1.2 Anvendelse af proceduren

Retten behandler småkravsprocedurer i henhold til de almindelige retsprocedurer, idet der dog er visse undtagelser, som vedrører småkrav. Retten indleder behandlingen af sagen på grundlag af en skriftlig anmodning.

Retten fremmer ikke anmodningen, hvis den ikke er udarbejdet i henhold til civilretsplejelovens artikel 250²⁰, eller hvis sagsøgeren ikke har anvendt formularen for småkravsprocedurer eller har undladt at anføre, hvorvidt han/hun anmoder om et retsmøde med henblik på behandling af sagen.

I så fald træffer dommeren en begrundet afgørelse om ikke at fremme anmodningen, returnerer begæringen til sagsøgeren og fastsætter en frist for afhjælpningen af mangler. Denne frist skal minimum være på 20 dage og løber fra den dag, hvor afgørelsen registreres. Dommerens afgørelse kan appelleres inden for 10 dage, eller inden for 15 dage, hvis den pågældende person ikke har bopæl i Letland.

1.3 Blanketter

Anmodningen og den sagsøgte betragtninger skal indgives på den formular, der er fastsat i regeringsbekendtgørelse (*Ministru kabinets*) nr. 783 af 11. oktober 2011 om formularer for småkravsprocedurer. Bilagene til bekendtgørelsen omfatter følgende formularer:

1. anmodning om småkravsprocedure vedrørende inddrivelse af penge,
2. anmodning om småkravsprocedure vedrørende inddrivelse af underholdsbidrag,
3. betragtninger til en anmodning om småkravsprocedure vedrørende inddrivelse af penge,
4. betragtninger til en anmodning om småkravsprocedure vedrørende inddrivelse af underholdsbidrag.

Bekendtgørelsen er tilgængelig på den nationale lovtidendes, *Latvijas Vēstnesis*, lovgivningsportal: <http://www.tiesas.lv/>.

Formularen for småkravsproceduren skal ud over personlige oplysninger om sagsøgeren og den sagsøgte indeholde følgende oplysninger:

1. navnet på den distriktsdomstol eller byret (*rajona (pilsētas) tiesa*), som anmodningen indgives til. Medmindre parterne har indgået skriftlig aftale om, at enhver tvist skal behandles på et andet sted, skal et krav mod en person indgives til retten i den retskreds, hvor den pågældende person har bopæl eller, hvor det drejer sig om en juridisk person, hvor denne person har vedtægtsmæssigt hjemsted (hvis kravet vedrører en juridisk persons filials eller kontors aktiviteter, kan kravet ligeledes indgives i den retskreds, hvor filialen eller kontoret er beliggende).
Oplysningerne om, hvilken ret der har kompetence og dermed skal anføres på formularen, findes på webstedet <http://likumi.lv/doc.php?id=237849>, under punktet *Tiesas* ("domstole"), *Tiesu darbības teritorijas* ("domstolenes stedlige kompetence").
2. Oplysninger om sagsøgerens repræsentant skal anføres, hvis sagsøgeren ønsker at blive repræsenteret ved en anden person i retten. En person, der skal repræsentere en anden person i retten, skal være i besiddelse af en fuldmagt (*pilnvara*) med notarpåtegning og en angivelse af repræsentationsgrundlaget. Hvis repræsentanten er en edsvoren advokat (*zvērināts advokāts*), skal repræsentationen bekræftes i en engageringsaftale (*orderis*), og hvis advokaten har til opgave at handle på den pågældende parts vegne, skal der foreligge en skriftlig fuldmagt (som i dette tilfælde ikke behøver at være notarpåtegnet).
3. Sagens genstand: Formularen skal indeholde en angivelse af de anfægtede rettigheder og det juridiske forhold mellem sagsøgeren og den sagsøgte, som sagsøgeren anmoder retten om enten at be- eller afkræfte, idet sagsøgeren samtidig anmoder retten om at beskytte sagsøgerens lovhjemlede rettigheder eller interesser.
4. Metode til beregning af kravets størrelse: En formular for småkravsprocedurer skal indeholde en angivelse af hovedstolen, dvs. gældens størrelse før tilskrivning af renter og kontraktlige sanktioner, størrelsen af eventuelle kontraktlige sanktioner, eventuel tilskrivning af renter i henhold til kontrakt eller lov samt det samlede beløb efter medregning af samtlige disse poster.
5. Formularen skal indeholde en angivelse af de faktiske omstændigheder, som sagsøgeren lægger til grund for sit krav, samt bevismateriale til støtte herfor, de specifikke lovbestemmelser, som gøres gældende med hensyn til kravet, og endelig sagsøgerens påstand.
6. Anmodningen skal underskrives af sagsøgeren eller dennes repræsentant eller af sagsøgeren og dennes repræsentant, hvis retten kræver dette. Anmodningen skal vedlægges dokumentation for, at de lovbestemte procedurer vedrørende indledende udenretlig behandling af sagen er overholdt, og dokumentation, som underbygger de faktiske omstændigheder, som er lagt til grund for kravet.

1.4 Retlig bistand

Civilretsplejeloven indeholder ingen særlige bestemmelser om juridisk bistand i forbindelse med småkravsprocedurer. En person kan repræsenteres i småkravsprocedurer.

Hvis sagsøgeren ønsker sine interesser repræsenteret i retten ved en anden person, og anmodningen indgives af denne repræsentant, skal anmodningen indeholde repræsentantens fornavn, efternavn, personnummer og adresse med henblik på korrespondance med retten eller, hvis repræsentanten er en juridisk person, den juridiske persons registreringsnummer og vedtægtsmæssige hjemsted. Enhver fysisk person kan møde som repræsentant i civile sager, såfremt vedkommende er over 18 år, ikke er under værgemål og ikke er omfattet nogen af de begrænsninger, som er anført i civilretsplejelovens artikel 84. Hvis en anden person skal møde som repræsentant i retten, skal vedkommende bemyndiges hertil af den pågældende part i sagen i form af en notarpåtegnet fuldmagt. Den person, der skal repræsenteres, kan i retten give en anden person mundtlig bemyndigelse til at handle på førstnævnte persons vegne, og dette skal indføres i retsprotokollen. En repræsentant for en juridisk person skal være i besiddelse af en fuldmagt eller dokumentation for, at den pågældende repræsentant er bemyndiget til at repræsentere den juridiske person uden en særlig bemyndigelse. Hvis repræsentanten er en edsvoren advokat, skal repræsentationen bekræftes i en engageringsaftale, og hvis advokaten har til opgave at handle på den pågældende parts vegne, skal der foreligge en fuldmagt (som i dette tilfælde ikke behøver at være notarpåtegnet). Hvis en person bliver repræsenteret ved en anden person, fremsendes de nødvendige dokumenter til retten og undertegnes af den repræsentant, der handler på førstnævnte persons vegne i overensstemmelse med den udstedte fuldmagt.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Bevisoptagelse er omfattet af civilretsplejelovens almindelige bestemmelser. I småkravsprocedurer kan beviser således være i form af parternes eller tredjemands betragtninger, vidneudsagn, skriftligt bevismateriale og sagkyndige udtalelser.

1.6 Skriftlig procedure

En dommer indleder en småkravsprocedure på grundlag af en skriftlig anmodning. Den sagsøgte tilsendes en formular, som indeholder sagsøgerens betragtninger, samt anmodningen og genparter af de vedlagte dokumenter. Dette lægges til grund for fastsættelsen af den frist, inden udløbet af hvilken den sagsøgte kan indsende betragtninger vedrørende anmodningen, og som løber 30 dage fra den dato, hvor anmodningen tilsendes den sagsøgte. Retten informerer ligeledes den sagsøgte om, at dennes eventuelle undladelse af at indsende betragtninger ikke er til hinder for, at der kan træffes en afgørelse i sagen, og at den sagsøgte kan indgive begæring om et fuldstændigt retsmøde. I forbindelse med fremsendelsen af dokumenterne til parterne redegør retten for parternes proceduremæssige rettigheder, underretter dem om sammensætningen af den ret, der behandler sagen, og oplyser om, hvordan en part kan gøre indsigelse over for dommeren. Parternes proceduremæssige rettigheder i forbindelse med sagens forberedelse inden retsmødet er fastsat i civilretsplejeloven, og parterne kan senest syv dage før den dato, hvor behandlingen af sagen er berammet, påberåbe sig disse rettigheder.

Den sagsøgte kan anføre sine bemærkninger på en af staten godkendt formular. Denne formular indgår i formularerne i bilaget til regeringsbekendtgørelse nr. 783 af 11. oktober 2011 om formularer til anvendelse i småkravsprocedurer (formularen er tilgængelig på webstedet for Letlands domstole: <http://likumi.lv/doc.php?id=237849>). Den sagsøgte skal anføre følgende oplysninger:

1. navnet på den domstol, hvortil bemærkningerne fremsendes,
2. sagsøgerens fornavn, efternavn, personnummer og bopæl eller, i mangel af oplysninger herom, sagsøgerens faktiske opholdssted, eller, hvis det drejer sig om en juridisk person, dennes navn, registreringsnummer og vedtægtsmæssige hjemsted,
3. den sagsøgtes fornavn, efternavn, personnummer og bopæl samt en eventuel supplerende adresse anført af den sagsøgte eller, i mangel af oplysninger herom, den sagsøgtes faktiske opholdssted. Hvis det drejer sig om en juridisk person, oplyses dennes navn, registreringsnummer og vedtægtsmæssige hjemsted, og den sagsøgte kan ligeledes anføre en anden adresse med henblik på korrespondancen med retten,
4. sagsnummer og sagens genstand,
5. hvorvidt den sagsøgte helt eller delvist tiltræder kravet,
6. den sagsøgtes indsigelser mod kravet og begrundelserne samt lovhjemlen herfor,
7. bevismateriale, der underbygger den sagsøgtes indsigelser mod kravet,
8. begæring, hvori retten anmodes om bevisoptagelse,
9. hvorvidt den sagsøgte søger at få godtgjort sagsomkostningerne,
10. hvorvidt den sagsøgte søger at få godtgjort udgifter, der er påløbet i forbindelse med sagens behandling, idet det pågældende beløb anføres, og bilag til dokumentation for beløbet vedlægges,

11. hvorvidt den sagsøgte begærer sagen behandlet på et retsmøde,
12. eventuelle øvrige forhold, som den sagsøgte anser for at være væsentlige i forbindelse med behandlingen af sagen,
13. eventuelle øvrige anmodninger,
14. en fortegnelse over de bilag, der er vedlagt betragtningerne,
15. tid og sted for udarbejdelsen af betragtningerne.

Den sagsøgte er berettiget til at indgive modkrav senest 30 dage fra den dato, hvor anmodningen blev tilsendt den sagsøgte, hvis: 1) en gensidig modregning af kravene i den oprindelige sag og modkravet er mulig, 2) et medhold i modkravet vil være til hinder for, at retten kan give medhold i alle eller dele af kravene i den oprindelige sag, 3) modkravet og den oprindelige sag er indbyrdes forbundne, og sagen kan behandles mere effektivt og korrekt, hvis de behandles samtidig. Sagen behandles i overensstemmelse med småkravsproceduren, hvis selve modkravet er omfattet af bestemmelserne om småkravsprocedurer, dvs. at kravet ligger under det fastsatte loft og er fremsat i overensstemmelse hermed.

Hvis det beløb, der gøres gældende i modkravet, ligger over grænsen for småkrav, eller hvis modkravet ikke er et krav vedrørende inddrivelse af penge eller underholdsbidrag, behandler retten sagen i henhold til de almindelige domstolsprocedurer.

Hvis parterne ikke begærer sagen behandlet på et retsmøde, og retten ikke er af den opfattelse, at et retsmøde er nødvendigt, behandles småkrav i en skriftlig procedure, og parterne underrettes rettidigt om, hvornår en genpart af afgørelsen kan rekvireres fra justitskontoret. Denne dato anses herefter som den dato, hvorpå den fuldstændige dom blev affattet.

Retten behandler sagen på et retsmøde i henhold til de almindelige domstolsprocedurer, hvis en af eller begge sagens parter begærer dette, eller hvis retten er af den opfattelse, at det er nødvendigt med et retsmøde.

Hvis en persons bopæl eller opholdssted ikke er i Letland, og adressen er ukendt, foretages leveringen og forkyndelsen af retsdokumenter i overensstemmelse med de for Letland bindende internationale love og med Den Europæiske Unions lovgivning, herunder især den procedure, der er fastsat i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. [861/2007](#) af 11. juli 2007 **om indførelse af en europæisk småkravsprocedure**.

1.7 Dommens indhold

En retsafgørelse anses for truffet, når der er udstedt en genpart af afgørelsen til parterne umiddelbart efter affattelsen af afgørelsen.

En genpart af afgørelsen kan sendes pr. post eller om muligt på anden måde i overensstemmelse med de procedurer for levering og forkyndelse af retsdokumenter, der er fastsat i civilretsplejeloven. En genpart af afgørelsen skal sendes straks efter den dato, hvor den fuldstændige afgørelse affattes. Datoen for modtagelsen af afgørelsen er uden betydning for tidsfristerne.

Afgørelser i småkravsprocedurer skal være i overensstemmelse med civilretsplejelovens almindelige bestemmelser om afgørelses indhold. En afgørelse består af to dele:

1. I indledningen anføres det, at afgørelsen er truffet på vegne af Republikken Letland, datoen for domfældelsen, navnet på den domstol, der har truffet afgørelsen, rettens sammensætning, navnet på den retssekretær, der deltog i retsmødet, sagens parter og sagens genstand.
2. Den beskrivende del indeholder en angivelse af sagsøgerens krav, den sagsøgtes eventuelle modkrav, eventuelle indsigelser og indholdet i de betragtninger, som parterne har indgivet.
3. I begrundelsen i afgørelsen anføres de faktiske omstændigheder i sagen, de bevismidler, som rettens konklusioner er baseret på, og begrundelsen for afvisning af eventuelle øvrige bevismidler. Denne del indeholder ligeledes en angivelse af de love og forskrifter, som retten har anvendt, en juridisk vurdering af de faktiske omstændigheder og rettens konklusioner om, hvorvidt kravet er gyldigt eller ugyldigt. Hvis den sagsøgte har tiltrådt kravet i sin helhed, anføres kun de love og forskrifter, som retten har anvendt, i begrundelsen for afgørelsen.
4. I den operative del anføres det, hvorvidt retten giver helt eller delvist medhold i anmodningen, eller om den afviser den helt eller delvist, og der redegøres ligeledes detaljeret for afgørelsens indhold. I denne del anføres det ligeledes, hvem der skal afholde sagsomkostningerne samt fordelingen heraf, eventuelle tidsfrister for frivillig opfyldelse af afgørelsen, tidsfrister og procedurer for eventuel klage over afgørelsen samt datoen for affattelse af den fuldstændige afgørelse.

Sagens parter kan appellere en afgørelse truffet i en småkravsprocedure i henhold til en eller flere af de i civilretsplejeloven anførte begrundelser for appel.

1.8 Refusion af udgifter

Småkrav er omfattet af de almindelige bestemmelser om betaling af sagsomkostninger.

Når der træffes en afgørelse, tilpligtes den tabende part at betale alle den vindende parts sagsomkostninger. Hvis der kun gives delvist medhold i anmodningen, tilpligtes den sagsøgte at betale sagsøgerens sagsomkostninger i forhold til de krav, hvori der er givet medhold, og sagsøgeren tilpligtes at betale den sagsøgte sagsomkostninger i forhold til de krav, der er afvist. Der ydes ingen godtgørelse for statsafgiften (*valsts nodeva*) vedrørende en supplerende indsigelse (*blakus sūdzība*) mod en retsafgørelse eller, hvis der tidligere er afsagt en udeblivelsesdom, vedrørende en anmodning om genoptagelse og fornyet behandling af sagen.

Hvis sagsøgeren frafalder en sag, påhviler det vedkommende at godtgøre den sagsøgte omkostninger. I så fald skal den sagsøgte ikke godtgøre sagsøgerens sagsomkostninger, men hvis årsagen til, at sagsøgeren frafalder sagen, er at den sagsøgte frivilligt indfrier kravet, efter anmodningen er indgivet, kan retten på begæring fra sagsøgeren tilpligte den sagsøgte at betale sagsøgerens sagsomkostninger.

Hvis en sag ikke pådømmes, kan retten ligeledes på den sagsøgte begæring tilpligte sagsøgeren at betale den sagsøgte sagsomkostninger.

Hvis sagsøgeren er indrømmet fritagelse for sagsomkostninger, kan den sagsøgte blive pålagt at betale sagsomkostninger til staten i forhold til den del af anmodningen, hvori der er givet medhold.

1.9 Klagemulighed

Der kan indgives appel (*apelācija*) vedrørende en dom afgørelse truffet i første instans, hvis:

- retten har anvendt eller fortolket en materielretlig regel forkert, og dette har resulteret i en fejlagtig behandling af sagen,
- retten har tilsidesat en processuel bestemmelse, og dette har resulteret i en fejlagtig behandling af sagen,
- retten har draget fejlagtige konklusioner eller har foretaget en fejlagtig bedømmelse af bevismateriale eller fejlagtig juridisk vurdering af sagens omstændigheder, og dette har resulteret i en fejlagtig behandling af sagen.

Hvis småkrav er blevet behandlet i en skriftlig procedure, løber appellfristen fra den dag, hvor afgørelsen affattes.

Ud over det i civilretsplejeloven fastsatte skal følgende oplysninger anføres i en eventuel appel, hvori det gøres gældende, at en afgørelse er mangelfuld:

- hvilken materielretlig regel, retten i første instans har anvendt eller fortolket forkert, eller hvilken processuel bestemmelse, retten har tilsidesat, og hvilken indvirkning dette har haft på behandlingen af sagen,
- hvilke konklusioner retten i første instans fejlagtigt har truffet vedrørende de faktiske omstændigheder, hvilke bevismidler retten har foretaget en fejlagtig bedømmelse af, hvorledes det fremgår, at den juridiske vurdering af sagens omstændigheder er fejlbehæftet, og hvilken indvirkning dette har haft på behandlingen af sagen.

En dommer i første instans beslutter, hvorvidt appellen kan antages til behandling. Hvis appellen ikke opfylder betingelserne i civilretsplejeloven, eller alle de nødvendige genparter ikke er vedlagt, eller behørigt legaliserede oversættelser af appellen og af genparterne af bilagene ikke som krævet er blevet vedlagt, fastsætter dommeren en frist for afhjælpning af disse mangler.

Hvis de pågældende mangler afhjælpes inden fristens udløb, anses appellen for at være indgivet på den dato, hvor den indledningsvis blev indgivet. I modsat fald anses den for slet ikke at være indgivet og tilbagesendes til appellanten.

En appel, der ikke er underskrevet, eller som indgives af en person, der ikke har den fornødne bemyndigelse til at indgive den, eller for hvilken der ikke er betalt statsafgift, antages ikke og tilbagesendes til appellanten. En afgørelse om afvisning af en appel kan ikke anfægtes.

Når appelrettens dommer finder det godtgjort, at procedureerne for indgivelse af appel er fulgt, beslutter dommeren at indlede appelproceduren senest 30 dage fra modtagelsen af appellen. I nogle tilfælde tages denne beslutning af et dommerkollegium bestående af tre dommere.

På betingelse af, at mindst en af de mulige begrundelser for appel er gyldige, beslutter dommeren at indlede appelproceduren og underretter omgående parterne herom, idet parterne ligeledes informeres om fristen for fremsættelse af skriftlige betragtninger.

Hvis den dommer, der er udpeget til at træffe afgørelse i en appelprocedure, finder, at denne procedure ikke bør indledes, afgøres spørgsmålet af et dommerkollegium bestående af tre dommere.

Hvis mindst en af de tre dommere er af den opfattelse, at der foreligger mindst en af de mulige begrundelser for at indlede en appelprocedure, beslutter dommerne at indlede en appelprocedure og underretter omgående parterne herom.

Hvis dommerne enstemmigt er af den opfattelse, at ingen af betingelserne for at indlede en appelprocedure er opfyldt, beslutter de at afvise appellen og underretter omgående parterne herom. Denne afgørelse træffes i form af en beslutning (*rezolucija*) og kan ikke anfægtes.

Senest 20 dage fra den dato, hvor appelretten har underrettet parterne om, at der er indledt en procedure, kan parterne indgive skriftlige betragtninger vedrørende appellen og skal i den forbindelse vedlægge et antal genparter af disse betragtninger svarende til antallet af parter i sagen.

Efter at være blevet underrettet om indledningen af appelproceduren kan en part inden for 20 dage indgive en kontraappel. Hvis der indgives kontraappel, fremsender retten genparter af denne kontraappel til de øvrige parter.

I småkravsprocedurer behandles appeller almindeligvis i en skriftlig procedure. Parterne underrettes rettidigt om, hvornår en genpart af afgørelsen kan rekvireres fra justitskontoret, og informeres endvidere om rettens sammensætning og deres ret til at gøre indsigelse mod en dommer. En afgørelse anses for udarbejdet på den dato, hvor en genpart af afgørelsen kan rekvireres fra justitskontoret. Hvis retten finder det nødvendigt, kan en appel vedrørende en småkravsprocedure behandles på et retsmøde.

Der kan ikke iværksættes en kassationsappel vedrørende appelrettens afgørelse, som bliver retskraftig ved domfældelsen eller, hvis den behandles i en skriftlig procedure, på datoen for affattelse af afgørelsen.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 07/02/2019